

РЕШЕНИЕ

№ 39737

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7903** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба от К. П. М., срещу Отказ да бъде включен в списъка на ликвидаторите към Агенция по вписванията, по заявление вх. №66-00-877/28.04.2025 г., на основание Заповед №РД-01-603/27.06.2025 г., публикувана на 30.06.2025 г. на страницата на Агенция по вписванията. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ с твърдения, че с представените със заявлението документи са установени всички необходими изисквания за включване в списъка, включително установен повече от три години юридически стаж, наличие на електронен подпис и възможност за водене на комуникация по електронен път. По подробно изложени в тази насока аргументи в жалбата, поддържани и в съдебно заседание, се иска отказът да бъде отменен и Изпълнителния директор на АВп да бъде задължен да го впише в регистъра на ликвидаторите.

Ответникът – Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, в представен писмен отговор от процесуалния му представител гл. юрисконсулт П. К., излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложени са е заверено копие образуваната пред административния орган преписка, както и Вътрешните правила, утвърдени от Изпълнителния директор на АВп на основание чл.144, ал.2 от Наредба №1/14.02.2007 г. за водене, съхранение и достъп до търговския регистър и до регистъра на ЮЛНЦ.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

На 28.04.2025г., по електронен път жалбоподателят е подал заявление с вх. № 66-00-877 за

включването му Списъка на ликвидаторите към Агенцията по вписванията. Към заявлението, като доказателства за изискуемия 3 години професионален опит са приложени: Заверено копие от диплома за юридическо образование; адвокатска карта; декларация относно липса на лишаване от право да упражнява дейност, подписана с електронен подпис.

Видно от представените към преписката доказателства, съставът на постоянна работна група за разглеждане на постъпили молби от ликвидатори за актуализиране на списъка от лица, които могат да бъдат назначавани за ликвидатори към Агенция по вписванията е определен със Заповед № РД-01-63/11.02.2019 г. на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията /л.79 от делото/, изменена по т.1 със Заповед № РД -01-550/29.05.2024 г. на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията /л.81 от делото/. На работната група е възложено на всяко тримесечие от 01 до 20 число на съответния месец да изготвят проект на актуализиран списък на ликвидаторите, с включване на лицата, които отговарят на предварително обявените изисквания, да изготвят списък на новите ликвидатори, списък на недопуснатите лица, както и проект на заповед за утвърждаване на списъците.

В изпълнение на възложените й задължения постоянната работна група е изготвила такива списъци, утвърдени от Изпълнителния директор на АВп със Заповед №РД-01-603/27.06.2025 г. Видно от представените доказателства списъците са публикувани на интернет страницата на АВп. На 30.06.2025 г.

Видно от Списък на лицата, недопуснати за включване в списъка на ликвидаторите към АВп /лист 103 от делото/, сред тези лица е и жалбоподателят. Като основание да не бъде включен К. П. М. в него е посочено: „Кандидатът не отговаря на изискването на чл.133, ал.1, т.2 и т. 7 от Наредба № 1/14.02.2007 г., предвид че не представя официален удостоверителен документ за доказване на най-малко 3 години стаж по специалността (трудова книжка, осигурителна книжка или друг документ) и не представя документ, че има електронен подпис и осигурена възможност за електронен обмен с Агенцията по вписванията“.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице, адресат на неблагоприятен за него акт, подлежащ на съдебен контрол, в рамките на законоустановения преклузивен срок Установи се, че утвърдения списък е публикуван на страницата на АВп на 30.06.2025 г., а жалбата е изпратена чрез Еконт на 14.07.2025 г.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, съгласно правомощието му по чл.144, ал.1 от наредба №1/14.02.2007 г. за водене, съхранение и достъп до търговския регистър и до регистъра на ЮЛНЦ, съгласно която списъкът на ликвидаторите, назначавани от длъжностното лице по регистрацията, се утвърждават от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.

Спазена е изискуемата от закона форма. Актът е издаден в писмена форма, като в утвърдения списък са изложени относимите към отказа мотиви.

В хода на проведеното производство съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт. Постъпилите заявления са разгледани от постоянната работна група, като списъкът на лицата, недопуснати за включване в списъка на ликвидаторите, е подписан от четирима от членовете й, при което е налице необходимото мнозинство. Мотивите на работната група са възприети от административния орган, който със заповедта от 27.06.2025 г. изрично е утвърдил изготвените списъци и е разпоредил публикуването им на интернет страницата на агенцията. Установи се, че това е сторено на 30.06.2025 г.

Съдът намира, че оспорения отказ е и материално законосъобразен.

Както се каза, съгласно разпоредбата на чл.144, ал.1 и ал.2 от Наредба №1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър /Наредба №1/2007 г./ списъкът на ликвидаторите, назначавани от длъжностното лице по регистрацията, се утвърждават от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията и се обявяват на интернет страницата на агенцията, като редът и начинът за набиране на предложения за включване в списъка на ликвидаторите, както и за тяхното отписване се определят във вътрешни правила, утвърдени от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, които се обявяват на интернет страницата на агенцията. В изпълнение на цитираната разпоредба процедурата по вписване и заличаване на ликвидатор от списъка на ликвидаторите е подробно разписана в утвърдените от Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията Вътрешни правила за реда и начина на провеждане на процедурите по актуализация на списъка на ликвидаторите /Вътрешни правила/. Редът и начинът за провеждане на процедурата по актуализация на списъка на ликвидаторите са разписани в част четвърта от Вътрешните правила.

Изискванията, на които следва да отговаря едно лице, за да бъде вписано като ликвидатор, назначаван служебно от длъжностното лице по регистрацията, са разписани в чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г. и буквално преповторени в чл.37, ал.1, т.2 от Вътрешните правила, за да бъде утвърдено като ликвидатор, Видно от тези разпоредби лицето следва да отговаря на посочените в тях изисквания, едни от които са: т.2 да има най-малко 3 години стаж по специалността – юридически или икономически и т.7 да има електронен подпис и осигурена възможност за електронен обмен с Агенцията по вписванията. В случая именно на тези изисквания е прието, че оспорващият не е доказал, че отговаря. Следователно, спорният по делото въпрос е дали с представените от оспорващия документи същият е установил, че има най-малко три години стаж по специалността, че има електронен подпис и възможност за електронен обмен с Агенцията по вписванията.

В чл.40, т.2 от Вътрешните правила е разписано какви документи следва да приложи лицето към заявлението за включване в списъка, за да установи наличие на изискванията по чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г., съответно чл.37, ал.1, т.2 от Вътрешните правила. В т.2 е предвидено, че към заявлението за включване в списъка на ликвидаторите се прилага в оригинал, нотариално удостоверен препис или в заверен от лицето препис: документ, удостоверяващ 3 години професионален опит (трудова или осигурителна книжка), а в т.3 – документ, удостоверяващ наличието на издаден електронен подпис и адрес на електронна поща. В същия смисъл е публикувания на страницата на АВп на 08.07.2020 г. документ „Необходими документи за включване в списъка на ликвидаторите“.

За да удостовери 3 годишен стаж по специалността, с подаване на заявлението си, жалбоподателят е представил копие на адвокатската си карта. Настоящият съдебен състав намира, че само с това доказателство не може да се приеме за доказано изискването на чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за най-малко три години юридически стаж, както е приел и ответникът.

На първо място съдът намира, че следва да посочи, че изискването на т.2 от чл.133, ал.1 от Наредбата, съответно чл.37, ал.1, т.2 от Вътрешните правила за „3 години стаж по специалността – юридически или икономически“, следва да се разбира като изискване за наличие на трудов или осигурителен стаж, в случая юридически, като действително прослужено време.

Съгласно §1, т.12 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за социалното осигуряване "Действителен стаж" е действително изслуженото календарно време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило по друго правоотношение и е било

задължително осигурено за инвалидност, старост и смърт, периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба, периодите по чл.7 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица, както и времето, през което лицето е подлежало на задължително осигуряване за своя сметка и е внесло дължимите осигурителни вноски. Изискването е за кумулативно установяване както на трудово или друго по вид правоотношение, така и на внасяне на задължителните осигурителни вноски в НОИ за периода на това правоотношение. Адвокатът е лице, упражняващо свободна професия и за него от деня на започване на трудова дейност възниква задължение за осигуряване като самоосигуряващо се лице, съгласно чл.5, ал.2 от Кодекса за социално осигуряване и чл.1, ал.5, т.1 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица. Съответно, осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица, в случая на оспорвания, доколкото е от 2018 г., се установяват въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ – чл. 41, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителният стаж /изм., бр. 29 от 2017 г., в сила от 1.01.2017 г. /. Предвид цитираните разпоредби удостоверяване на осигурителния стаж и осигурителния доход на самоосигуряващите се лица за периодите от 01.01.2017 г. се извършва при необходимост от удостоверяване на осигурителния стаж и/или осигурителния доход на самоосигуряващото се лице, пред други организации, от Националния осигурителен институт, който издава удостоверение за зачетения осигурителен стаж и доход. Т. удостоверение оспорваният не е представил със заявлението си. А само приложеното копие на адвокатска карта не може да го установи. Съгласно разпоредбата на чл.147 от Закона за адвокатурата /ЗА/ адвокатските съвети водят регистри на адвокатите, младши адвокатите, адвокатските сътрудници, адвокатските дружества и на чуждестранните адвокати, допуснати да упражняват адвокатска професия, като това вписване има удостоверително действие – чл. 149, ал. 2 от ЗА. Съгласно чл.9 от Закона за адвокатурата след вписването в регистъра на адвокатската колегия и в Единния регистър на адвокатите при Висшия адвокатски съвет, в 14-дневен срок адвокатският съвет издава на всеки адвокат карта по образец, установен с решение на Висшия адвокатски съвет. Ал.5 предвижда, че адвокатската карта подлежи на ежегодна заверка. Следователно адвокатската карта, макар и в същата да е посочена датата на вписване, в случая 18.04.2018 г., удостоверява единствено налично право за упражняване на дейност от жалбоподателя като адвокат, но не и реално осъществявана такава дейност и не изпълнява изискването на чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г., за доказване на наличен юридически стаж. При ежегодната ѝ заверка, която се осъществява чрез полагане на стикер за съответната година, не се извършва проверка за внесени осигурителни вноски, поради което съдът приема, че същата не е годно доказателствено средство за удостоверяване на юридически стаж. Противно на твърдяното от страна на жалбоподателя, органът не следва и няма задължението да прави проверка относно вписването му като адвокат в публичния Единен регистър на адвокатите към ВАДвС. Дори в хипотеза, че такава проверка е била извършена от страна на органа, то това би установило само, че жалбоподателят е допуснат да упражнява адвокатска професия /чл.147 от ЗАДв/, но не и че същата е реално упражнявана, поради което настоящия съдебен състав счита възраженията на жалбоподателя в тази насока за неоснователни.

След като жалбоподателят не е представил към заявлението си доказателства, годни да удостоят наличието на повече от 3 години стаж по специалността, правилно от ответника е прието, че този факт е останал недоказан в хода на административното производство. Тук следва да се посочи, че в чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г. и в чл.37, ал.1, т.2 от Вътрешните

правила ясно са посочени обстоятелствата, които следва да бъдат доказани, като в тежест на заявителя е да го направи с представяне на необходимите за това официални документи. Доколкото в Наредба №1/14.02.2007 г. не е предвидена процедура по отстраняване на нередовностите, то при липса на изпълнение на някое от нормативно определените изисквания към момента на разглеждане на заявлението, административният орган няма задължение да дава указания по отстраняване на нередовности. Преценката се извършва по представените от заявителя документи, както правилно е сторено и в случая.

Предвид изложеното съдът приема, че правилно ответникът е приел, че от представите от заявителя документи за установяване изискването на чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г. и чл.37, ал.1, т.2 от Вътрешните правила не може да се изведе извод за наличие на не по-малко от „3 години стаж по специалността – юридически“.

Що се отнася до твърдението, че от административния орган са въведени изисквания относно тази предпоставка, различни от въведените с Наредба №1, съдът намира това твърдение за неоснователно. Както се каза по-горе, разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от Вътрешните правила буквално преповтаря посочените в чл.133, ал.1, т.2 от Наредба № 1/14.02.2007 г. изисквания, включително и това за най-малко три години стаж по специалността. Не противоречи на чл.133, ал.1, т.2 от Наредба №1/14.02.2007 г. и разпоредбата на чл.40, т.2 от Вътрешните правила, доколкото същата разпоредба изисква представяне на документ, удостоверяващ наличието на този стаж, като в скоби, за улеснение на заявителите, са посочени необходимите документи за неговото установяване.

Във връзка с възражението, че са представени доказателства за притежание на електронен подпис и е налице осигурена възможност за електронен обмен с Агенцията по вписванията от страна на М., съдът счита, че подаването на документи по електронен път, не удостоверява наличието на електронен подпис. Факт е, че за да може да се подават документи по електронен път, подателят на същите следва да притежава електронен подпис. Това притежание обаче, следва да бъде доказано с удостоверителен документ за валидност, какъвто от страна на жалбоподателя не е представен в комплекта с документи при подаване на заявлението. Само посочването на адрес на ел. поща в заявлението не установява, че е налице осигурена възможност за електронен обмен с АВп. Следователно правилно е прието, че и това изискване не е доказано с представяне на относими документи.

Предвид това, отказът на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията да включи в списъка на ликвидаторите К. М. е законосъобразен, при което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. М. от [населено място] срещу Отказ да бъде включен в списъка на ликвидаторите към Агенция по вписванията по заявление вх. №66-00-877/28.04.2025 г., на основание Заповед №РД-01-603/27.06.2025 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.

ОСЪЖДА К. П. М. от [населено място] да заплати на Агенцията по вписванията деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.